

ສຳແນ້າ

ก 1 บ. ๙. ๒๕๕๑

○ คำพิพากษา^(อุทธรณ์)

(୩. ଟଙ୍କା)

คดีหมายเลขดำที่ อ.๖๗๖/๑๕๔๘

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๗๖/๒๕๙๙

ในพระปรมາṇกิໄຮຍພຣະມಹາກໍຕຣີຍ

ສາລັບກມຣອງສົງສຸດ

วันที่ ๒๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ระหว่าง นางสาววีรวัลย์ เอี่ยมวิบูลย์
ผู้พ้องคิด
อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ระดับ ๗ สังกัดคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๙๙๔/๒๕๖๒ เรื่อง ปลดข้าราชการออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ กรณีกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บังคับบัญชา ไม่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของนางสาวชลิต

/กลิ่นอัมฤทธิ์...

กลืนอัมฤทธิ์ พนักงานธุรการ ระดับ ๔ ผู้ได้บังคับบัญชา จนเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตเบียดบัง เอาเงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ ทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) ขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ก.ม. ได้พิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือทบทวนมหาวิทยาลัย เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีสืบเนื่องจากกรณี นางสาวชลิต ถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ ดำเนินการเบิก - จ่ายเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๐ แล้วไม่นำเงินส่งโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นเงินจำนวน ๒,๓๗๖,๙๑๑ บาท และกรณีขอเบิกจ่ายเงินสนับสนุนการจัดการศึกษาหลักสูตร แพทยศาสตร์ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ และพยาบาลศาสตร์ปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๘ แล้วไม่นำส่งให้คณะวิทยาศาสตร์ เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยเบียดบังเอาเงินดังกล่าว ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

ผู้ฟ้องคดีขอปฏิเสธว่า การเบียดบังเงินของนางสาวชลิต "ไม่ได้เกิดจาก ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดี" แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบในฐาน ผู้บังคับบัญชา แต่ "ไม่ควรถึงขนาดที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องลงโทษถึงขั้นปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เพราะโทษปลดออกจากราชการเป็นโทษร้ายแรงและเป็นโทษที่ใช้กับบุคคลที่กระทำ โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงโดยตรง" "ไม่ใช่โทษที่จะลงกับบุคคลที่จะต้องรับผิด ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา และเหตุที่นางสาวชลิต เบียดบังเอาเงินของทางราชการไป ก็เป็นเหตุที่อยู่เหนือความคาดหมายที่บุคคลซึ่งอยู่ในภาวะเช่นผู้ฟ้องคดีจะต้องมีความวิสัย และพฤติกรรม การกระทำการของนางสาวชลิต เป็นปัจจัยภายในของแต่ละบุคคล มีการซ่อนเร้น ปกปิดพฤติกรรม "ไม่แสดงออกให้บุคคลทั่วไปได้รับรู้" มีพฤติกรรมแสดงออกภายนอกให้เห็นว่า เป็นผู้ดังใจปฏิบัติหน้าที่ เสียสละอุทิศตนต่อส่วนรวม นอกจากนี้ การทุจริตของนางสาวชลิต ยังมีส่วนมาจากการความผิดพลาดของผู้เกี่ยวข้องในหลายส่วน "ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนระบบงาน ขั้นตอนที่ไม่มีกฎกติกากำหนดไว้ให้ปฏิบัติ นอกจากนี้งานซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ ผู้ฟ้องคดีมีถึง ๕ หน่วยงาน มีข้าราชการและเจ้าหน้าที่ผู้ได้บังคับบัญชา ๒๕ คน โดยเฉพาะ หน่วยประเมินผลและหน่วยพัฒนาการศึกษา ขาดหัวหน้าหน่วยที่จะควบคุมกำกับดูแล

/การปฏิบัติงาน...

การปฏิบัติงาน ผู้พ้องคิดซึ่งเข้ามารับงานหัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษาต้องลงไปปฏิบัติงาน ในฐานะหัวหน้าหน่วยทั้งสองอีกด้วย ทำให้ต้องเสียเวลาศึกษาและกว่าจะางระบบงาน ให้เข้าที่ได้ ก็ต้องใช้เวลาพอสมควร ซึ่งผู้พ้องคิดก็ได้ศึกษาจัดวางระบบงาน ขั้นตอน การทำงานให้อ่อนน้อมถ่อมตนด้วยการปฏิบัติของหน่วยงานต่าง ๆ และให้เป็นไป ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย งานสารบรรณ ระเบียบการเบิกจ่ายเงินของมหาวิทยาลัยและระเบียบของทางราชการ ที่เกี่ยวข้อง งานทุกอย่างสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยเฉพาะการเบิก - จ่ายเงิน นั้น ผู้พ้องคิด ถือว่าเป็นหัวใจและให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก โดยได้ให้แนวทางการปฏิบัติกับ ผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ยึดถือปฏิบัติตั้งใจทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และ โปร่งใส ตรงไปตรงมา ทำตามขั้นตอนของระเบียบของทางราชการ และระเบียบว่าด้วย การเบิกจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย กับได้ทำการเปิดบัญชีโดยมีผู้พ้องคิด นางสาวชลิต และนายอาวุธ นิลกาญจน์ รวม ๓ คน เป็นผู้มีอำนาจเบิก - ถอน โดยลงชื่อ ๒ ใน ๓ และกำชับให้ลงบัญชีลงทะเบียนควบคุมให้ถูกต้อง อย่างก้าบเร่งรัด สอดคล้องความ เคลื่อนไหวอยู่ตลอด เพื่อมิให้การเบิก - จ่ายเงินของมหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย ดังนั้น ข้อที่ว่านางสาวชลิต เบียดบังเงินค่าใช้จ่ายไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวเกิดจากการไม่ก้าบดูแล การปฏิบัติงานของผู้พ้องคิดจึงไม่เป็นความจริง

ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๐ ซึ่งเกิดความเสียหายเป็นเงิน ๒,๓๘๖,๙๑ บาท เงินจำนวนดังกล่าว เป็นเงินรายได้คณะ ที่จะต้องตั้งบิบทามรายละเอียดค่าใช้จ่ายและตามโครงการเวชศาสตร์ชุมชน เพื่อนำส่งให้กับโรงพยาบาลบุรีรัมย์ โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมาและสาธารณสุข จังหวัดนครราชสีมาในการส่งนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ ไปฝึกปฏิบัติงาน การเบิก - จ่ายเงิน โครงการต่าง ๆ ของงานแพทย์น้อยゆ่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานธุรการ มีนางสาวชลิต เป็นหัวหน้าหน่วย ผ่านผู้พ้องคิดในฐานหัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษา หากผู้พ้องคิด ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือแม้กระทั้งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ ก็สามารถผ่านหรือ ข้ามขั้นตอนนี้ไปได้โดยผู้พ้องคิดไม่รู้หรือรู้ก็ไม่อาจทักทวง เพราะขั้นตอนเหล่านี้ ได้ถือปฏิบัติมานานถือได้ว่าเป็นแบบธรรมเนียมแล้ว

/การเบิก - จ่าย...

การเบิก - จ่ายเงินค่าใช้จ่ายการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง คือในช่วงเทอมดันและเทอมปลาย มีขั้นตอนคือของอนุมัติหลักการต่อคณบดี แล้วส่งหลักฐานการขอเบิกเงินต่องคลังคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี จะผ่านผู้พ้องคิดแทนทุกครรั้ง มีรายละเอียดในแต่ละภาคการศึกษา ในภาคต้นนางสาวชลิต เป็นผู้จัดทำรายงานของอนุมัติต่อคณบดีเพื่อเบิกเงินให้กับโรงพยาบาลบูรีรัมย์ ๗๑๘,๘๕๐ บาท โรงพยาบาลรามาธิบดีราชวิถี ๗๖๙,๑๒๕ บาท และค่าใช้จ่ายตามโครงการเวชศาสตร์ชุมชนให้กับสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ๔๙๙,๑๘๙ บาท รวม ๓ ฉบับ ในวันเดียวกัน เมื่อคณบดีอนุมัติแล้ว นางสาวชลิต ได้รวบรวมเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงิน ส่งให้งานคลังคณะวางแผนภาระเบิกเงินต่องคลัง มหาวิทยาลัยมหิดล ตามบันทึกงานแพทย์ศึกษา ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ซึ่งผู้พ้องคิดได้ตรวจสอบแล้ว เห็นว่าตรงกับรายการที่ได้รับอนุมัติ ค่าใช้จ่าย เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงได้ผ่านเรื่องให้ หลังจากนั้นเป็นเรื่องของงานคลังจะวางแผนภาระเบิก - จ่ายเงิน ต่องคลังต่อไป เมื่อระยะเวลาล่วงเลยไปราเดือนเช่น ผู้พ้องคิดได้ติดตามและสอบถาม จากนางสาวชลิต ก็ได้คำตอบว่าเงินยังไม่ออก หากออกแล้ว จะนำเรื่องเสนอเพื่อให้ผู้พ้องคิด ลงนามในหนังสือสั่งเงินให้กับโรงพยาบาลบูรีรัมย์ โรงพยาบาลรามาธิบดีราชวิถี และสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผู้พ้องคิดได้กำชับและเร่งรัดให้ช่วยติดตามด้วย โดยผู้พ้องคิดได้สอบถามจากนางสาวชลิต เป็นระยะๆ ก็ได้รับคำตอบเช่นเดิม ผู้พ้องคิด ได้ตรวจเรื่องเข้า - ออกตามระบบงาน ไม่พบว่างานคลังคณะได้ส่งเรื่องหรือแจ้งเรื่องย้อนกลับ มาให้งานแพทยศาสตร์ศึกษา และตรวจดูบัญชีแพทยศาสตร์ศึกษาไม่มีเงินนี้ผ่านเข้า - ออก แต่ประการใด จึงเข้าใจว่ายังไม่มีการเบิกจ่ายเงินตามคำบัญชาของกล่าวของนางสาวชลิต จนกระทั่งใกล้จะหมดเทอมดันประมาณปลายเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้พ้องคิดสอบถาม นางสาวชลิตอีกครั้ง ได้รับการยืนยันว่างานคลังได้เบิกจ่ายเงินให้แล้ว และส่งเงินไปให้ โรงพยาบาลบูรีรัมย์ โรงพยาบาลรามาธิบดีราชวิถี และสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ตามที่ตั้งเบิกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้พ้องคิดถามว่าส่งไปโดยวิธีใดและเหตุใดจึงไม่ทำเรื่อง ผ่านผู้พ้องคิด นางสาวชลิต ชี้แจงว่า วันที่ทำเรื่องเสนอ ผู้พ้องคิดไม่อยู่ จึงได้นำไปให้ รองคณบดีฝ่ายการศึกษา ศาสตราจารย์สมศักดิ์ โลเลขา ลงนามส่งเงินให้ไปเรียบร้อยแล้ว พร้อมกับนำสำเนาหนังสือมายื่นขอชื่อศาสตราจารย์สมศักดิ์ทั้งสามฉบับถึงผู้อำนวยการ

/โรงพยาบาล...

โรงพยาบาลบุรีรัมย์ โรงพยาบาลมหาชนครราชสีมาและสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ในหนังสือยังได้ระบุเลขที่ตัวแลกเงินของธนาคารไทยพาณิชย์มียอดเงินตรงกับรายการที่ขอเบิกมาให้ดู อีกทั้งไม่มีเหตุใดๆ ที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีเฉลียวใจเลยว่าจะเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดหรือมีเรื่องไม่ดีเกิดขึ้น

ในเทอมปลาย การขออนุมัติและการรวมหลักฐานส่งเบิกเงินมีขั้นตอน วิธีการในการดำเนินการเดียวกับเทอมต้น กล่าวคือ นางสาวชลิต เป็นผู้จัดทำบันทึกเพื่อขออนุมัติเบิกจ่ายเงินให้กับโรงพยาบาลชุมชนในเขตจังหวัดนครราชสีมา ๕๔๒,๑๓๖ บาท โรงพยาบาลบุรีรัมย์ ๖๑๕,๙๕๐ บาท และโรงพยาบาลมหาชนครราชสีมา ๑,๔๐๖,๕๙๕ บาท รวม ๓ ฉบับ ตามบันทึกงานแพทยศาสตรศึกษาลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๐ เมื่อครบเดือนมีนาคม (๘ ตุลาคม ๒๕๔๐) และ นางสาวชลิต ได้รวบรวมเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายส่งไปให้งานคลังวางแผนภาระเบิกเงินต่อกองคลังตามบันทึกงานแพทยศาสตรศึกษา ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ตรงกับรายการที่ได้รับอนุมัติค่าใช้จ่ายและเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงได้ผ่านเรื่องให้ หลังจากนั้นงานคลังจะวางแผนภาระเบิกจ่ายต่อกองคลังในการเบิกจ่ายเงินภาคการศึกษาเทอมปลายนี้ ผู้ฟ้องคดีก็เอาใจใส่และระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของทางราชการมิให้เกิดความเสียหายเช่นเดียวกับเทอมต้น มิได้ปล่อยประละเลยแต่ประการใด ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามนางสาวชลิต ทุกรายละเอียดตรวจสอบหนังสือเข้า - ออก จนกระทั่งนางสาวชลิต ได้นำหลักฐานการส่งเงินมีลายมือชื่อศาสตราจารย์สมศักดิ์ ลงนามในหนังสือเช่นเดิมและในหนังสือกู้ระบุเลขที่ตัวแลกเงินธนาคารไทยพาณิชย์มียอดเงินตรงกับรายการที่ขอเบิกทุกประการมาให้ดู และบอกว่าของโรงพยาบาลบุรีรัมย์จังหวัดนครราชสีมา ยังส่งไปให้ไม่ได้ เนื่องจากยอดเงินที่ได้รับอนุมัติให้เบิกเทอมต้น ๑,๖๕๕,๖๗๕ บาท ได้ดังเบิกไปเพียง ๗๙๘,๑๒๕ บาท ยังเหลือเงินที่จะต้องเบิกให้โรงพยาบาลนี้อีก ๘๙๖,๕๕๐ บาท เมื่อเบิกแล้วค่อยส่งไปในคราวเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงได้ท้วงติงว่ายอดเงินจะผิดไปได้อย่างไร เพราะได้ดูในรายการค่าใช้จ่ายก็ตรงกับบันทึกขออนุมัติและให้ไปนำหลักฐานมาดู นางสาวชลิตยอมรับผิดว่าในชั้นรวมหลักฐานส่งให้งานคลังคณะเพื่อวางแผนภาระ ดูตัวเลขคาดเคลื่อนไปผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบแล้วก็ยอมรับว่ามีการผิดพลาดจริง จึงกำชับให้รอบคอบ ระมัดระวังและดูรายละเอียดให้ถี่ถ้วน อย่าให้ผิดพลาดเป็นครั้งที่สอง และบอกให้ส่งเงินเทอมปลายไปได้เลยโดยไม่ต้องส่งพร้อมกันและให้ดังเรื่องเพื่อขออนุมัติเบิก - จ่ายเพิ่มเติมจากคนบดีแล้ว

/ค่อยส่งไปให้...

ค่อยส่งไปให้ภายในหลัง หากเป็นไปได้ ควรแจ้งเรื่องให้โรงพยาบาลราชนครรัฐสีมาทราบด้วย นางสาวชลิต รับปาก จันกระทิ้งเวลาล่วงเลยมาประมาณเดือนเศษจึงได้สอบถามนางสาวชลิต ว่าได้ส่งเงินและตั้งเรื่องขออนุมัติหรือยัง นางสาวชลิตตอบว่ายัง ผู้พ้องคิดจึงเร่งรัดให้รับทำ และโดยเหตุบังเอิญผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชนครรราชสีมาได้มาราชการ ผู้พ้องคิด จึงได้สอบถามและเรียกนางสาวชลิต นำเงินที่ยังไม่ได้ส่งให้ผู้อำนวยการรับไปด้วยตนเอง ซึ่งนางสาวชลิต ก็ได้ไปเชือด้ำแลกเงินธนาคารไทยพาณิชย์ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ สั่งจ่ายในนามผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชนครรราชสีมา เป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๔,๖๗๕ บาท ให้ผู้อำนวยการลงชื่อรับไปในวันเดียวกัน ผู้พ้องคิดเริ่มสงสัยว่าเหตุใดจึงล่าช้า และจะเข้าไป ตรวจสอบและวางแผนงานให้ชัดเจนกว่าเดิม ก็ได้เกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดในระยะเวลา ไม่เลียกันนี้ โดยนางสาวกมล สุขชื่น ได้เบิดบังเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาที่จัดเก็บจาก นักศึกษาแพทย์ปีที่ ๕ ถึงปีที่ ๖ เป็นเงินถึง ๑,๘๘๐,๑๙๕ บาท เป็นเหตุให้ผู้พ้องคิดต้อง ตอบคำถามและรายงานผู้บังคับบัญชาทุกรายละเอียด จันกระทิ้งเรื่องของนางสาวกมล เสร็จสิ้น ผู้พ้องคิดจึงขอคุ้นหูกฎฐานเกี่ยวกับการเงินทั้งหมด นางสาวชลิต ก็ป่วยเป็นหวัดหนี ลาภิจ ลาป่วย ผู้พ้องคิดได้เร่งรัดและขอให้มอบหลักฐานให้ผู้พ้องคิดตัวตรวจสอบเรื่องการเงินทุกเรื่อง มีการทำลายเอกสารบางอย่างที่ตรวจสอบไม่พบหรือนำไปด้วย จันกระทิ้งพบพฤติกรรม และการกระทำหลายอย่างของนางสาวชลิต ที่ช้อนเร้นปกปิด หากไม่เฉลียวใจหรือไม่มีเหตุใดๆ ก็จะไม่มีครรุเห็น การเข้าไปตรวจสอบของผู้พ้องคิดใช้เวลาไม่นาน ก็จับดันชนปลายถูก อันเป็นผลมาจากการที่ผู้พ้องคิดได้จัดวางระบบงานไว้ดังที่กล่าวมาแล้ว

จากการตรวจสอบ พบร่วมกับผู้พ้องคิด ทำไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าใช้จ่าย การจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๐ ทั้งเทอมดัน และเทอมปลายไม่เป็นความจริง ผู้พ้องคิดจึงได้รายงานต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณบดีฝ่ายการศึกษา ตามบันทึกลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ การตรวจสอบดังกล่าวพบว่าผู้พ้องคิดได้สร้างคุณประโยชน์ เป็นผลดีต่อทางราชการไม่ให้เกิดเหตุการณ์ลุกคามเสียหายมากไปกว่านี้ เพราะมีหลักฐาน ที่แสดงให้เห็นว่านางสาวชลิต ได้ประพฤติมิชอบมานานแล้ว หากผู้พ้องคิดตัวตรวจสอบไม่พบ และถูกแต่งตั้งโดยยกย้ายไปทำหน้าที่อื่น และนางสาวชลิต ก็คงจะทุจริตต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่มีผู้รู้เห็น ก็คงจะก่อให้เกิดความเสียหายกับบุคคลที่รับงานต่อ ผู้พ้องคิดเป็นผู้แก้ไขปัญหาแต่กลับ ได้รับผลกระทบแทนความชอบโดยถูกปลดออกจากราชการ จึงเป็นการไม่ยุติธรรมกับผู้พ้องคิด

/สำหรับ...

สำหรับค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนการจัดการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตร์ ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ และพยาบาลศาสตร์ปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๘ ซึ่งเกิดจากการเสียหาย เป็นเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น เงินจำนวนนี้เป็นเงินงบประมาณรายจ่ายของมูลนิธิรามาธิบดี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งคณะกรรมการบริหารมูลนิธิรามาธิบดีได้แจ้งให้คณะกรรมการแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีจัดส่งแผนงบประมาณรายจ่ายของคณะกรรมการแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีไปเพื่อขอรับการสนับสนุนในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๓๗ หลังจากนั้น ในต้นปีงบประมาณ คือ ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนพฤษภาคม ในปีเดียวกัน มูลนิธิรามาธิบดีก็จะอนุมัติงบประมาณพร้อมกับกำหนดให้คณะกรรมการแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ทำเรื่องเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบของมูลนิธิ ในกรณีคณะกรรมการแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้จัดทำแผนงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนการจัดการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตร์ ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ และพยาบาลศาสตร์ปีที่ ๑ เพื่อจัดสรรงบให้คณวิทยาศาสตร์เป็นเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท การเบิกจ่ายเงินนี้อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานธุรการ งานแพทยศาสตร์ศึกษา โดยนางสาวชลิต เป็นผู้ที่รับผิดชอบให้รองคณบดีฝ่ายการศึกษา ลงนามขออนุมัติต่อประธานคณะกรรมการมูลนิธิผ่านคณบดีไปก่อนที่ผู้พ้องคิด จะได้รับแต่งตั้งให้มารักษาการในตำแหน่งหัวหน้างานแพทยศาสตร์ต่อจากนางประภัสสร เอี่ยมโภgas ประมาณวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ (ที่ถูกคือ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๓๘) โดยการมารับงานครั้งนี้ไม่มีการจัดทำบัญชีรวมของงานให้เป็นไปตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับ - ส่งงานในหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ทำให้ผู้พ้องคิด ไม่รู้ว่างานอะไรทำไปแล้ว อย่างไร มีเงินอะไรเหลืออยู่บ้าง จำนวนเท่าไร อยู่ที่ไหน เก็บไว้อย่างไร โครงการอะไรจะต้องทำต่อไปและต้องทำอย่างไร ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ไม่สามารถเดินงาน จัดระบบงานและศึกษางานได้ภายในระยะเวลาอันสั้น กับทั้ง นางสาวชลิต ก็ปกปิดเรื่องมาตลอด ผู้พ้องคิดไม่อาจล่วงรู้ได้ด้วยตนเอง จากการตรวจสอบหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องพบว่า นางสาวชลิต ได้จัดทำใบสำคัญรับเงินลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๓๘ ตามแบบของมูลนิธิรามาธิบดี โดยในช่องหมายเหตุให้มูลนิธิจ่ายเช็คในนามงาน 医疗 ศึกษา (ดิตต่อนางสาวชลิต กลิ่มอัมฤทธิ์ โทร. ๑๒๙๙) ซึ่งในทางปฏิบัติ ตามปกติ มูลนิธิรามาธิบดีจะจ่ายเช็คให้กับคณวิทยาศาสตร์โดยจะติดต่อเจ้าหน้าที่ มารับเช็คโดยตรง เมื่อคณวิทยาศาสตร์ได้รับเงินหรือเช็ค ก็จะมีหนังสือตอบรับให้ คณะกรรมการแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีได้ทราบ ซึ่งได้อีกปีปฏิบัติกันมาต่อ อย่างไรก็ตาม

/การส่งใบสำคัญ...

การส่งใบสำคัญเช่นนี้ไปยังมูลนิธิรามาธิบดี ไม่ได้ผ่านผู้ฟ้องคดีแต่ประการใด และเมื่อทำการตรวจสอบบัญชีแพทยศาสตรศึกษาตามที่นางสาวชลิต ได้ระบุไว้ในใบสำคัญ ก็ไม่ปรากฏว่า มีเงินผ่านเข้า - ออกแต่อย่างใดทั้งสิ้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ทราบว่าทางสาวชลิต เปิกและรับเงินไป จากบัญชีใด เมื่อได้เพียงแต่ปรากฏลายมือชื่อของสาวชลิตเป็นผู้รับเช็คไปเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ ดังที่ปรากฏตามใบสำคัญรับเงิน ดังนั้น ข้อที่ว่าเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ที่นางสาวชลิต เปิกดังนี้ไป ทำให้เกิดการเสียหายนี้ จึงมิได้เกิดจากการไม่กำกับดูแล การปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีรับราชการมาเป็นเวลา ๒๙ ปีเศษ ได้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต อุทิศตนและเวลาให้กับทางราชการโดยตลอด ไม่เคยกระทำผิด หรือถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ไม่เคยถูกร้องเรียนกล่าวหา ไม่เคยถูกลงโทษ

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ ๑๙๔/๒๕๔๒ เรื่อง ปลดข้าราชการออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการในตำแหน่งหน้าที่และอัตราเงินเดือนเดิม

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีขอให้การปฏิเสธคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ในประเด็นสำคัญๆ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ ปีที่ ๖ ซึ่งต้องจ่ายให้แก่โรงพยาบาลรามาธิราชนครราชสีมา โรงพยาบาลบุรีรัมย์ และ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา นั้น จากข้อเท็จจริงและหลักฐานปรากฏว่า กรณีมิได้เป็นไปดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เนื่องจากการดำเนินการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน ค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ ตั้งแต่การเบิกจ่ายถึงการนำส่งเงินล้วน แต่เป็นขั้นตอนของงานแพทยศาสตรศึกษา ซึ่งมีนางสาวชลิต รับผิดชอบดำเนินการ และมีผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้างานรับทราบทุกครั้ง โดยได้ลงชื่อในฐานะหัวหน้างาน เมื่อมีการจัดทำเอกสารขอเบิกเงิน ผู้ฟ้องคดีจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่รู้เห็นถึงการกระทำ ของนางสาวชลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนเงินที่ขอเบิกแต่ละครั้งมียอดเงินสูง ในฐานะ หัวหน้างานย่อมจะต้องใช้ความระมัดระวังควบคุมการตรวจสอบอย่างละเอียดรอบคอบ รวมทั้งวางแผนหลักเกณฑ์ให้รัดกุมเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ นอกจากนี้ เมื่อนางสาวชลิต ซื้อตราชฟเพื่อจัดส่งให้แก่โรงพยาบาลในต่างจังหวัด หนังสือนำส่งตราชฟ ซึ่งจะต้องลงนามโดยรองคณบดีหรือผู้อำนวยการโรงพยาบาล ก็ต้องเสนอผ่านผู้ฟ้องคดี

/ซึ่งเป็นหัวหน้า...

ซึ่งเป็นหัวหน้างานเสียก่อน อันเป็นขั้นตอนที่ผู้ฟ้องคดีสามารถตรวจสอบการนำส่งเงินได้แต่ผู้ฟ้องคดีก็มิได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องเสียก่อน กลับปล่อยปะละเลยให้ทางสาวชลิต กระทำไปโดยลำพังทั้งหมด ผู้ฟ้องคดีเพียงใช้การสอบถามนางสาวชลิต เท่านั้นนับได้ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติกรรมอย่างเพียงพอ

ประเด็นที่สอง กรณีค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนการจัดการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตร์ ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ และพยาบาลศาสตร์ ปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๓๘ จำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เงินสนับสนุนโครงการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรแพทยศาสตร์ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ และพยาบาลศาสตร์ปีที่ ๑ ซึ่งต้องจ่ายให้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่มูลนิธิรามาธิบดี โดยคณะกรรมการบริหารมูลนิธิรามาธิบดีในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ มีมติจัดสรรงบประมาณของมูลนิธิฯ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๘ สนับสนุนโครงการจัดการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตร์ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ และพยาบาลศาสตร์ ปีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยศาสตราจารย์นายแพทย์สมพล พงศ์ไทย ในฐานะกรรมการบริหารและเลขานุการมูลนิธิรามาธิบดี ได้มีหนังสือมูลนิธิรามาธิบดี ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ แจ้งไปยังหัวหน้างานแพทยศาสตร์ศึกษา ซึ่งขณะนั้น ผู้ฟ้องคดีดำเนินรักษาการแทนหัวหน้างานแพทยศาสตร์ศึกษา ดังนั้น ในฐานะหัวหน้างาน ผู้ฟ้องคดียอมต้องกำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชารวมทั้งนางสาวชลิต ด้วย โดยเฉพาะเมื่อได้รับแจ้งจากมูลนิธิรามาธิบดีเกี่ยวกับการจัดสรรงบเงินสนับสนุนโครงการจัดการศึกษาหลักสูตรดังกล่าว ยอมต้องอยู่ด้วยกันควบคุณเพื่อให้มีการเบิกจ่ายเงินด้วยความเรียบร้อย

ประเด็นที่สาม ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กองคลังของมหาวิทยาลัยมหิดลปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ โดยมีการจ่ายเงินสดหรือเช็คที่ผู้รับสามารถนำเข้าบัญชีอื่น ได้โดยสะดวก โดยไม่มีการขีดคร่อมเช็คให้แก่หน่วยงานที่ตั้งเรื่องขอเบิก จึงเป็นเหตุให้เกิด การทุจริตขึ้นได้โดยง่าย ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า กองคลังของมหาวิทยาลัยฯ ได้ปฏิบัติ ถูกต้องตามระเบียบแล้ว ไม่เคยจ่ายเป็นเงินสด แต่จ่ายเป็นเช็คเข้าบัญชีมาโดยตลอด อันเป็นการปฏิบัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓ แล้ว

/ประเด็นที่สี่...

ประเด็นที่สี่ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตนได้จัดวางระบบงาน ขั้นตอนการทำงาน ให้เป็นไปตามระเบียบ และได้ตรวจสอบการทุจริตเบียดบังของนางสาวชลิต อันทำให้ไม่เกิดความเสียหายต่อไปอีก จากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการดังกล่าวแต่อย่างใด เพราะหากผู้ฟ้องคดีกระทำการดังกล่าวจริงแล้ว ความเสียหายย่อมไม่น่าจะเกิดขึ้นได้

ประเด็นที่ห้า ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตนไม่เคยกระทำผิดและถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน กรณีไม่ดูแลตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาอีกรายหนึ่ง คือ นางสาวกมล สุขชื่น ซึ่งกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการเกี่ยวกับเรื่องทุจริตเงินค่าตอบแทนนักศึกษา ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการผิดวินัยฐานละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ถูกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ กำหนด ๒ เดือน ตามคำสั่งคณะกรรมการแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ที่ ๓๑๖/๒๕๔๒ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ใน การขอเบิกจ่ายเงินเพื่อเบิกจ่ายเงินจากกองคลัง ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิเสธว่าไม่รับทราบเรื่องขอเบิกจ่ายเงิน แต่ในการขอเบิกเงิน และส่งเงิน นางสาวชลิต สามารถขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชาในระดับสูงกว่าผู้ฟ้องคดีได้ ซึ่งหากนางสาวชลิต ขออนุมัติในการดำเนินการใดๆ ต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูง ผู้ฟ้องคดี ก็ไม่อาจทราบในขณะนั้นได้ และในการปฏิบัติงานของนางสาวชลิต ก็ไม่ใช่ว่าผู้ฟ้องคดี จะไม่ตรวจสอบความคุณดูแลตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้การ ผู้ฟ้องคดีได้พยายามตรวจสอบอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นการสอบถามจากตัวนางสาวชลิต เอง และยังได้ตรวจสอบดูเรื่องเข้า - ออกตามระบบงานซึ่งเป็นการเข้า - ออกของงานที่ผ่านเข้าหน่วยงาน จะมีบัญชีลงรับเรื่องเข้า - ออกทุกครั้ง ก็ไม่พบว่างานคลังได้ส่งเรื่องหรือแจ้งเรื่องการจ่ายเงินในบัญชีแต่อย่างใด นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดียังได้ตรวจสอบบัญชีธนาคารของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งหากเงินที่งานแพทยศาสตร์ศึกษาตั้งเรื่องขอเบิกเงินจากงานคลัง จะต้องจ่ายเป็นเช็คขึ้นด้วยเครื่องแม่พาระบัญชีแพทยศาสตร์ศึกษาเท่านั้น แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีเงินผ่านบัญชีของงานแพทยศาสตร์ศึกษาแต่อย่างใด ทั้งๆ ที่เงินที่งานคลังจ่ายให้ งานแพทยศาสตร์ศึกษาตามที่ขอเบิก งานคลังจะต้องจ่ายเป็นเช็คขึ้นด้วยเครื่องแม่พาระบัญชีธนาคาร ของงานแพทยศาสตร์ศึกษาเท่านั้น แต่เช็คที่งานคลังได้จ่ายให้งานแพทยศาสตร์ศึกษา

/โดยนางสาวชลิต...

โดยนางสาวชลิต รับเช็คมา เหตุใดนางสาวชลิต จึงสามารถนำเช็คไปเรียกเก็บเงินได้ โดยไม่ผ่านบัญชีงานแพทยศาสตรศึกษา ทั้งๆ ที่เช็คที่งานคลังได้จ่ายเป็นเช็คขึ้นคร่อม เฉพาะตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้การไว้ แต่นางสาวชลิต สามารถนำไปเรียกเก็บเงินได้ โดยไม่ผ่านบัญชี จึงเป็นเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่อาจตรวจสอบได้ในเบื้องต้น และนอกจากนี้ นางสาวชลิต ยังได้นำหนังสือนำส่งตัวแลกเงินไปยังโรงพยาบาลต่างๆ โดยมีลายมือชื่อ ผู้บังคับบัญชาระดับสูงลงนามมายืนยันกับผู้ฟ้องคดีว่าได้นำส่งเงินเรียบร้อยแล้ว ทำให้ ผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยสิ泥กว่าได้จัดการส่งเงินตามระเบียบแล้ว

ในการเบิกเงินค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนการจัดการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตร์ ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ และพยาบาลศาสตร์ปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ จำนวนเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท นางสาวชลิต ได้ทำบันทึกขอเบิกเงินจากมูลนิธิรามาธิบดีเสนอผ่าน รองคณบดีฝ่ายการศึกษาลงนามอนุมัติ ได้จัดทำใบสำคัญรับเงินลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตามแบบของมูลนิธิ ระบุในช่องหมายเหตุ ให้จ่ายเช็คในนามงานแพทยศาสตรศึกษา (ติดต่อนางสาวชลิต กลิ่นอัมฤทธิ์ โทร. ๑๒๙๙) ซึ่งการทำบันทึกการขอเบิกเงินและรับเช็ค ของนางสาวชลิต ไม่ได้ผ่านผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และเมื่อตรวจสอบทางบัญชีธนาคาร ของงานแพทยศาสตรศึกษา ก็ไม่ปรากฏว่ามีเงินเข้าออกบัญชีแต่อย่างใดทั้งสิ้น ผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจทราบได้ว่า นางสาวชลิต นำเช็คไปเรียกเก็บเงินโดยวิธีใด ทั้งๆ ที่เช็คไม่ได้เรียกเก็บเงิน ตามบัญชีของงานแพทยศาสตรศึกษา และเมื่อเช็คไม่ได้เรียกเก็บเงินผ่านบัญชีแพทยศาสตรศึกษา ธนาคารผู้จ่ายเงินตามเช็คได้จ่ายเงินตามเช็คได้อย่างไร ทั้งๆ ที่เป็นการผิดระเบียบโดยชัดแจ้ง แต่นางสาวชลิต ก็สามารถเบิกเงินได้ ในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีเพิ่งได้รับแต่งตั้ง ให้รักษาการหัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษา จึงจำต้องศึกษา้งานและประสานงานต่อ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ประกอบกับหัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษา คนก่อนที่ลาออกจากไม่ได้ส่งมอบงานตามระเบียบฯ ย้อมเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานที่จะจัด ระบบงานและศึกษา้งานได้ภายใต้ภาระเวลาอันสั้น เพราะงานในหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ไม่ใช่งานรับผิดชอบในด้านการเงินโดยตรง และการทุจริตนั้นผู้ทุจริตยอมหารือกับผู้ดูแลการกระทำ ของตนเองเพื่อมิให้บุคคลอื่นรู้เห็นและจับได้ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องพันธุ์สัยที่จะป้องกัน ไม่ให้บุคคลที่คิดกระทำการทุจริตกระทำการทุจริตได้

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า นางสาวชลิต สามารถขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชาในระดับสูงได้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจทราบได้นั้น เป็นการกล่าวอย่างเลื่อนลอย เพราะในทางปฏิบัติงานราชการ การดำเนินการยอมต้องมีขั้นตอนตามลำดับชั้น ผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของนางสาวชลิต ย่อมต้องมีหน้าที่ตรวจสอบในเรื่องที่ขออนุมัติตามขั้นตอน งานแพทยศาสตรศึกษาเมื่อครั้งที่ผู้ฟ้องคดี ยังมิได้เข้ารับตำแหน่งหัวหน้างานมีรองศาสตราจารย์วราภรณ์ เอียวสกุล เป็นหัวหน้างาน ได้มีการเปิดบัญชีเงินฝากชื่อ “สวัสดิการหน่วยศึกษาศาสตร์” เลขที่บัญชี ๐๒๖-๒-๓๐๑๖๙-๒ ไว้ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามาธิบดี เพื่อต้องการให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ได้มีสวัสดิการ โดยมีรองศาสตราจารย์วราภรณ์ นายอาวุธ นีละกาญจน์ และนางสาวชลิต จำนวน ๒ ใน ๓ คน มีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากบัญชี ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีเข้ารับตำแหน่ง หัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษาแทน ผู้ฟ้องคดีจึงได้สั่งให้เปิดบัญชีเงินฝากใหม่โดยใช้ชื่อว่า “งานแพทยศาสตรศึกษา” เลขที่บัญชี ๐๒๖-๒-๗๖๘๕๖-๓ ที่ธนาคารดังกล่าว โดยมีผู้ฟ้องคดี นายอาวุธและนางสาวชลิต จำนวน ๒ ใน ๓ คน มีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากบัญชี ทำให้ ในช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษามีบัญชีเงินฝากธนาคาร ออยู่ถึง ๒ บัญชี ทั้งนี้โดยที่ผู้มีอำนาจในการสั่งจ่ายเงินจากบัญชีทั้งสองไม่ใช่บุคคลเดียวกันทั้งหมด และแตกต่างกันในเรื่องชื่อบัญชี โดยบัญชีแรกใช้ชื่อ “สวัสดิการหน่วยศึกษาศาสตร์” ซึ่งหนึ่งในสามคน เป็นชื่อของรองศาสตราจารย์วราภรณ์ ส่วนชื่อบัญชีอีกบัญชีหนึ่งคือ “งานแพทยศาสตรศึกษา” ซึ่งหนึ่งในสามคนเป็นชื่อของผู้ฟ้องคดี ส่วนอีกสองคนได้แก่ นายอาวุธและนางสาวชลิต มีชื่อยู่ทั้งสองบัญชีและทั้งสองคนก็มีอำนาจลงนามร่วมกันเพื่อสั่งจ่ายเงินจากบัญชีใดบัญชีหนึ่งได้ ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีก็ได้รู้อยู่แล้ว จึงเป็นการผิดวิสัย มีพิรุธที่หน่วยงานเดียวแต่กลับเปิดบัญชี เงินฝากไว้กับธนาคารตึงสองบัญชี โดยเฉพาะอย่างยิ่งนางสาวชลิต ซึ่งเป็นผู้กระทำการทุจริตยกยอกเงิน มีอำนาจในการสั่งจ่ายเงินจากบัญชีได้ทั้งสองบัญชีโดยที่ไม่จำเป็น ต้องให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ดังนั้น ตามข้อคดีด้านของผู้ฟ้องคดีที่ตั้งประเด็นว่า เช็คที่จ่ายคลัง และขีดคร่อมสามารถนำเช็คเรียกเก็บเงินได้โดยไม่ผ่านบัญชีงานแพทยศาสตรศึกษา ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตรวจสอบดูอยู่นั้น จึงเป็นข้อคดีด้านที่ไม่มีหนักเพียงพอให้รับฟังได้ เพราะนางสาวชลิต ก็อาจนำไปเข้าผ่านบัญชีสวัสดิการหน่วยศึกษาศาสตร์ ซึ่งตนเอง มีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากบัญชีโดยไม่ต้องให้ผู้ฟ้องคดีรู้ดังเช่นที่ปรากฏตามเอกสารหลักฐาน

/แสดงการเคลื่อนไหว...

แสดงการเคลื่อนไหวทางบัญชีของธนาคารดังกล่าว กรณีดังกล่าวจึงทำให้เห็นได้อย่างชัดเจน ถึงความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดีที่ไม่สามารถตรวจสอบควบคุม การปฏิบัติงานของนางสาวชลิต จนเป็นช่องทางที่ทำให้นางสาวชลิต สามารถทุจริตเงินไป เป็นประโยชน์ส่วนตัวทั้งๆ ที่ผู้ฟ้องคดีก็รู้ข้อเท็จจริงอยู่แล้วถึงการมีอยู่ของบัญชีเงินฝาก ดังกล่าว

สำหรับข้อคดค้านกรณีค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนการจัดการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตร์ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ และพยาบาลศาสตร์ปีที่ ๑ ของปีการศึกษา ๒๕๓๘ จำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีคัดค้านว่า เมื่อตรวจสอบทางบัญชีธนาคาร ของงานแพทยศาสตร์ศึกษา ก็ไม่ปรากฏว่ามีเงินเข้าออกบัญชีแต่อย่างใดทั้งสิ้นนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้การเพิ่มเติมว่าไม่เป็นความจริง เพราะจากหลักฐานที่ปรากฏ กรณีมีความชัดเจนว่า เช็คที่สั่งจ่ายจากมูลนิธิรามาธิบดีเพื่อสนับสนุนโครงการจัดการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตร์ ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ และพยาบาลศาสตร์ปีที่ ๑ ของปีการศึกษา ๒๕๓๘ จำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทดังกล่าวสั่งจ่ายในนามงานแพทยศาสตร์ศึกษา และต่อมามาเช็คดังกล่าวก็ได้ นำเข้าบัญชีงานแพทยศาสตร์ศึกษา เลขที่บัญชี ๐๒๖-๒-๗๖๘๙๕๖-๓ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๘ และในวันเดียวกันก็ได้มีการสั่งจ่ายเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ออกจากบัญชีไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๙๔/๒๕๔๒ เรื่อง ปลดข้าราชการออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ โดยจะต้องพิจารณาก่อนว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี และการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี เป็นไปตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ประกอบกับกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ แล้ว คำสั่งดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่าการดำเนินการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวนเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามจำนวนการสอบสวนที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งให้ศาลมี คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบ

/โดยได้จัดทำ...

โดยได้จัดทำบันทึกแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ให้ผู้ฟ้องคดีทราบในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา และในวันเดียวกัน คณะกรรมการสอบสวนได้ทำบันทึกการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยได้นำบันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดี (ซึ่งให้การในฐานะ พยานในการสอบสวนกรณีนางสาวชลิต กลิ่นอัมฤทธิ์ ถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัย) มาใช้ เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ในเรื่องข้อกล่าวหาผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้รับมอบอำนาจ จากผู้ถูกฟ้องคดีให้ถ้อยคำว่าผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ามีความผิดวินัยฐานไม่ดูแลการจ่ายเงิน ๕ รายการ คือ (๑) ค่าใช้จ่ายจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ปี ๖ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๐ จำนวน ๒,๓๗๖,๙๑ บาท (๒) เงินสนับสนุนการศึกษานักศึกษาแพทย์ปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๓ และ พยาบาลปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๘ จำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (๓) ค่าจัดเลี้ยงอาหาร จำนวน ๑๓๙,๙๗๕ บาท (๔) เงินยืมทำหนังสือคู่มือหัดถกการฯ นักศึกษาแพทย์ปีที่ ๓ ประมาณ ๗๒,๓๐๖ บาท และ (๕) เงินยืมมูลนิธิรามาธิบดี ๒,๑๕๘,๔๕๒ บาท เมื่อตรวจข้อเท็จจริง คำให้การในฐานะพยานของผู้ฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนนำมาเป็นพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดวินัย ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ให้การในฐานะพยาน เกี่ยวกับการจ่ายเงินในรายการที่ (๑) ที่ (๒) และที่ (๔) มีรายละเอียดที่แสดงได้ว่าผู้ฟ้องคดี มีความเข้าใจในข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตามแบบ สว. ๓ ส่วนรายการ (๓) เงินค่าจัดเลี้ยงอาหารจำนวน ๑๓๙,๙๗๕ บาท นั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะให้ถ้อยคำถึงเงินจำนวน ดังกล่าวด้วย แต่ไม่มีรายละเอียดเพียงพอแสดงให้เข้าใจได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้าใจข้อกล่าวหา ดังกล่าว พร้อมทั้งสรุปพยานหลักฐาน สำหรับรายการที่ (๕) เงินกู้ยืมมูลนิธิรามาธิบดี ๒,๑๕๘,๔๕๒ บาท นั้น คณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบการสูญหายของเงินจำนวน ก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าเงินจำนวนดังกล่าว ได้สูญหาย แต่ปรากฏว่า คำให้การของผู้ฟ้องคดีซึ่งคณะกรรมการสอบสวนนำมาเป็นข้อกล่าวหาแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นั้น เป็นคำให้การเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นเวลา ก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบการสูญหายของเงินจำนวน ดังกล่าวเห็นได้ว่าข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามแบบ สว. ๓ ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๐)ฯ ซึ่งเป็นการ ดำเนินการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ดังกล่าว นั้น มีเฉพาะในข้อกล่าวหารายการที่ (๑)

/ที่ (๒) และที่ (๔)...

ที่ (๒) และที่ (๓) เท่านั้น จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เนื่องในข้อกล่าวหาดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษปลดออกจากราชการ เนื่องจากได้กระทำการใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเป็นผู้บังคับบัญชาไม่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาจนเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตเบียดบังเอาเงินของราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ ทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือไม่

เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีต่ำรงตำแหน่งหัวหน้างานแพทยศาสตร์ศึกษา มีหน้าที่ดูแล การปฏิบัติงานของนางสาวชลิต พนักงานธุรการ ระดับ ๔ ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อนางสาวชลิต ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อนำส่งให้ ส่วนราชการต่าง ๆ แต่ได้เบิกจ่ายเงินแล้ว ไม่นำส่งส่วนราชการต่าง ๆ โดยได้เบียดบัง เอาเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ในฐานะหัวหน้างานแพทยศาสตร์ศึกษา ย่อมจะปฏิเสธความรับผิดชอบมิได้ โดยเฉพาะเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการเบียดบังเอา เงินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตนนั้น นางสาวชลิต ได้กระทำการหลายครั้งหลายหน นาเป็นเวลานาน ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้างานแพทยศาสตร์ศึกษา มิได้กำกับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาวชลิตเกี่ยวกับการเบิกจ่ายของราชการ อย่างที่ควรจะดำเนินการ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าหน่วยงานจักต้องมีความสมควรแก้วิสัยและพุติการณ์ เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่า การประมาทเลินเล่อ ในหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีหรือไม่

เห็นว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีขาดการกำกับดูแลที่สมควรจากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกระดับ การจ่ายเงินไม่เป็นไปตามระเบียบ เช่น จ่ายเป็นเช็คเงินสดแทนการจ่ายเป็นเช็คในนาม เจ้าหนี้ตามที่ระบุไว้ในหนังสือเดินทาง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

/พ.ศ. ๒๕๓๓...

พ.ศ. ๒๕๓๓ กำหนดไว้ มีการตีความว่า คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี เป็นเจ้าหนี้เพื่อสั่งจ่ายเช็คในนามของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งเมื่อครบเดือนซื้อสลักหลังแล้ว จะได้นำไปห้ามรายได้ การเปิดบัญชีเงินฝากธนาคาร ของหน่วยงานต่าง ๆ ในคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี เปิดได้ตามที่เห็นสมควร โดยไม่ต้องขออนุมัติ ซึ่งการเปิดบัญชีของหน่วยงานในสังกัดคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีนี้ไม่ควรจะกระทำได้หากไม่ได้รับการอนุมัติ แต่ก็ได้มีการหลีกเลี่ยง โดยตีความว่าระเบียบมหาวิทยาลัยหิดลเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินไม่ได้ห้ามไว้ เพราะระเบียบระบุถึงหน่วยงานในระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้น เมื่อเปิดบัญชีแล้ว ก็มิได้มี การกำกับดูแลการเบิกจ่าย การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่เบิกเงินจากบัญชีเงินฝากในธนาคาร ได้กระทำการกันบนพื้นฐานของความไว้วางใจ จึงมีการมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ระดับ ๔ และ ระดับ ๕ ร่วมลงชื่อถอนเงินในบัญชีที่เปิดได้โดยไม่มีข้อจำกัดของวงเงิน วิธีปฏิบัติ ที่หละหลวยเกี่ยวกับการเบิกจ่ายในหลายกรณีดังกล่าว ล้วนเป็นเหตุโดยตรงที่เปิดโอกาส ให้มีการทุจริตเงินของราชการ ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทุจริตของนางสาวชลิต จึงเนื่องมาจากระบบและวิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะใช้หรือประมาทเลินเล่อไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ ระเบียบมหาวิทยาลัยหิดล ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓ และการกระทำดังกล่าวได้ดำเนินการมานานอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น แม้จะฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดี ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ แต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากระบบและ วิธีปฏิบัติที่มีข้อบกพร่องดังที่ได้นิจฉัย การกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ทำให้ ความเสียหายเกิดขึ้นได้เท่านั้น หากจะให้ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด ย่อมไม่ถูกต้องและเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อนางสาวชลิต ทุจริตเบียดบังเอาเงินราชการไปใช้ ประโยชน์ส่วนตน ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ราชการ จึงไม่อาจถือว่าความเสียหาย ที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากการกระทำการของผู้ฟ้องคดี คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยหิดล ที่ ๑๙๙๔/๒๕๕๗ เรื่อง ปลดข้าราชการออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยให้

/มีผลย้อนหลัง...

มีผลบันทึกไปถึงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ และมีเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด รวมทั้งดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิต่าง ๆ ที่จะพึงได้รับตามกฎหมายโดยเร็ว

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติงานของนางสาวชลิต ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาเมื่อนางสาวชลิต ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อนำส่งให้ส่วนราชการ แต่ได้เบิกจ่ายเงินแล้ว ไม่ได้นำส่งส่วนราชการต่าง ๆ โดยได้มีการเบียดบังเงาเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษา ยอมจะปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ โดยเฉพาะเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการเบียดบังเงาเงินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวนั้น นางสาวชลิต ได้กระทำการหลายครั้งหลายหน เป็นเวลานาน ผู้ฟ้องคดีก็ยอมรับว่า่านางสาวชลิต ได้ประพฤติมิชอบมานานแล้ว จึงเป็นการแสดงว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษามิได้ตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของนางสาวชลิต เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของทางราชการอย่างที่ควรจะดำเนินการ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งผู้ฟ้องคดี ในฐานะหัวหน้างานจักต้องมีความสมควรวิสัยและพฤติกรรม เป็นการประมาทเลินเล่อ ในหน้าที่ราชการ นั้น ในประเด็นนี้ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นพ้องด้วย ส่วนการที่ศาลปกครองชั้นต้น พิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากระบบบริบัติที่มีข้อนกพร่อง การกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ทำให้ความเสียหายเกิดขึ้นเท่านั้น และไม่อาจถือว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการกระทำการของผู้ฟ้องคดี คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เห็นพ้องด้วย กล่าวคือ

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการ ระดับ ๗ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษา ยอมเป็นที่ยอมรับแล้วว่ามีวิญญาณคุณวุฒิพร้อมที่จะดำรงตำแหน่งดังกล่าว นอกจากนี้ การปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน นอกเหนือจากจะต้องปฏิบัติงานตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง (นักวิชาการศึกษา ระดับ ๗) แล้ว ยังจะต้องทำหน้าที่กำหนดนโยบายการปฏิบัติงานพิจารณา วางแผนกำลังพล

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่และบุคลากรของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ติดต่อประสานงาน มอบหมาย วินิจฉัย สั่งการ ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำปรึกษาแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข ติดตามประเมินผลและ แก้ไขปัญหาขัดข้องในการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วย ดังนั้น ผู้พ้องคิด จึงมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่งานแพทยศาสตรศึกษา ให้ดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย โดยเฉพาะในเรื่องการเงินการคลัง จะต้องวางแผนโดยบาก กำหนดวิธีปฏิบัติภายใน ติดตามและตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวมทั้ง นางสาวชลิต อาย่างไกลัชิต แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่า ผู้พ้องคิดไม่ได้อาจใส่ดูแล วางแผนโดยบาก หรือกำหนดวิธีปฏิบัติในเรื่องการเงิน หรือติดตามตรวจสอบการทำงาน ของนางสาวชลิต เท่าที่ควร แต่ปล่อยให้นางสาวชลิต ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการเงินโดยลำพัง

ประเด็นที่สอง ระเบียนมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อ ๒๑ กำหนดว่า การจ่ายเงินทุกรายให้จ่ายเป็นเช็คในนาม เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินหรือในนามเจ้าของเงินรายได้ จากข้อเท็จจริงในการจ่ายเงิน ตามภารกิจ ร. ๐๓๓๓ และภารกิจ ร. ๖๔๗๓ ได้ระบุสั่งจ่ายเช็คตามจำนวนเงินในภารกิจทั้งสอง ในนามคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี จึงเป็นการจ่ายเงินให้แก่เจ้าของเงินรายได้ ตามระเบียนโดยถูกต้องแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นได้นำคำชี้แจงผู้รับมอบอำนาจจาก คณะดีคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ใจความว่า คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีถือเป็นเจ้าหนี้ตามข้อ ๒๑ ของระเบียนดังกล่าวจึงไม่รับฟังนั้น เห็นว่าในประเด็นดังกล่าวต้องถือเป็นเพียงความเห็นของผู้รับมอบอำนาจ ซึ่งจากข้อเท็จจริง ในวันได้ส่วนเป็นการให้ผู้รับมอบอำนาจแสดงความคิดเห็นเท่านั้น แต่ในการนี้ หากศาลปกครองชั้นต้นไม่ถือเพียงความเห็นของผู้รับมอบอำนาจ ความหมายตามที่ ระเบียนฯ กำหนดจะหมายถึงจ่ายเช็คในนามเจ้าหนี้ ประการหนึ่ง จ่ายแก่ผู้มีสิทธิรับเงิน ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งคือจ่ายเช็คในนามของเจ้าของเงินรายได้ ซึ่งตามนัยดังกล่าว คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีเป็นส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยมหิดล และรายได้ที่เกิดจากการดำเนินการงานของคณะฯ ถือเป็นรายได้ของคณะฯ จึงเป็นเจ้าของ เงินรายได้นั้น การที่กองคลัง มหาวิทยาลัยได้สั่งจ่ายเช็คตามภารกิจ ร. ๐๓๓๓ และภารกิจ ร. ๖๔๗๓ ในนามคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี จึงเป็นการสั่งจ่ายในนามเจ้าของเงินรายได้ หาได้เป็นการสั่งจ่ายให้คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีในฐานะเจ้าหนี้ตามที่ ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยตามความเห็นของผู้รับมอบอำนาจจากคณะดีคณะแพทยศาสตร์

/โรงพยาบาล...

โรงพยาบาลรามาธิบดีไม่ และเป็นการดำเนินการตามนโยบายกระทรวงสาธารณสุขโดยคณะ มีอำนาจบริหารจัดการให้เหมาะสมตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะโดยไม่จำเป็นต้อง ดำเนินการตามวิธีปฏิบัติของกระทรวงการคลังตามความเห็นของผู้รับมอบอำนาจจาก ปลัดกระทรวงการคลังแต่อย่างใด สำหรับการรับเงินจากการคลังเพื่อนำส่งหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการรับเงินสดหรือเช็คก็อเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้ฟ้องคดี แม้ข้อเท็จจริงจะรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีจะได้มอบหมายให้นางสาวชลิต เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ยัง มีหน้าที่ควบคุมดูแลและการปฏิบัติของนางสาวชลิต อย่างใกล้ชิดไม่ให้เกิดข้อหา แต่ผู้ฟ้องคดี กลับละเลยไม่ควบคุมและตรวจสอบการทำงานของนางสาวชลิตเท่าที่ควร ซึ่งจะเห็นได้ จากบันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีที่ได้ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ จึงเป็นเหตุให้นางสาวชลิต มีช่องทางทุจริตเบียดบังเอาเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวและ เป็นผลโดยตรงจากการละเลยของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจะปฏิเสธความรับผิดในความเสียหาย ที่เกิดขึ้นไม่ได้

ประเด็นที่สาม กรณีการเบิดบัญชีเงินฝากของงานแพทยศาสตรศึกษาขึ้นใหม่ หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับตำแหน่งหัวหน้างาน ผู้ฟ้องคดีได้เบิดบัญชีเงินฝากชื่อบัญชี “งานแพทยศาสตรศึกษา” เพื่อนำเช็คที่งานคลังสั่งจ่ายเงินจำนวนที่จะต้องนำส่งแก่ หน่วยงานต่าง ๆ เข้าบัญชีก่อนจะจ่ายเงินแก่หน่วยงานนั้น ๆ โดยไม่ตรวจสอบว่า งานแพทยศาสตรศึกษามีบัญชีเงินฝากอยู่แล้วหรือไม่ มีผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิก - ถอน เงินจากบัญชี เพราะการมีบัญชีเงินฝากหลาย ๆ บัญชีอาจทำให้ยากแก่การตรวจสอบและ ควบคุมว่ามีการเบิกจ่ายเงินถูกต้องหรือไม่ และอาจเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ เกี่ยวกับการเงินหรือนางสาวชลิต สามารถฝ่ากถอนเงินผ่านบัญชีได้ ๆ ก็ได้ นอกจากนั้น ในการเบิดบัญชีเงินฝากดังกล่าวผู้ฟ้องคดียังได้มอบหมายให้นางสาวชลิต ซึ่งมีหน้าที่ จัดเอกสารขออนุมัติเบิกจ่ายเงินของงานแพทยศาสตรศึกษามีอำนาจลงนามเบิกถอนเงิน จากบัญชีเงินฝากร่วมกับบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้ฟ้องคดีได้อีกด้วย แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้เอาใจใส่หรือให้ความสำคัญในเรื่องนี้เลย มีฉะนั้น ผู้ฟ้องคดีจะต้องกำหนดเงื่อนไข การเบิกจ่ายถอนเงินในบัญชีแต่ละครั้งว่าจะต้องมีลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีทุกครั้ง จึงทำให้ นางสาวชลิตร่วมกับบุคคลอื่นเบิกเงินจากบัญชีนั้นได้สะดวก เป็นเหตุให้มีการทุจริตในที่สุด กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้างานมิได้ให้ความสำคัญและระมัดระวังหรือป้องกัน

/การทุจริต...

การทุจริตของเจ้าหน้าที่งานแพทยศาสตรศึกษารวมทั้งนักวิชาชลิตเท่าที่ควร แต่กลับใช้ความรู้สึกในการให้ความเชื่อถือและความไว้วางใจนักวิชาชลิต เพียงดูจากพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอกว่าเป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นผู้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ เสียสละ อุทิศตนประพฤติดนเพื่อส่วนรวม จึงเป็นช่องทางให้นักวิชาชลิต ทุจริตเบียดบังเงินราชการไปใช้ส่วนตัว ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นเกิดจากการที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้างานแพทยศาสตรศึกษาปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งโดยปราศจากความระมัดระวัง และเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาโดยเฉพาะนักวิชาชลิต อันเป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและเป็นผลโดยตรงที่ก่อให้เกิดความเสียหายในครั้งนี้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำวินิจฉัยว่าความเสียหายเกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากระบบวิธีปฏิบัติที่มีข้อบกพร่อง การกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ทำให้ความเสียหายเกิดขึ้นได้เท่านั้นและไม่ใช่ผลโดยตรงจากการกระทำการของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่อาจเห็นพ้องด้วย อย่างไรก็ตาม หากจะถือว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากระบบและวิธีปฏิบัติที่มีข้อบกพร่องแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ต้องมีส่วนร่วมรับผิดในความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยเนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ดำเนินตำแหน่งหัวหน้างานตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ และการทุจริตอันเป็นเหตุแห่งคดีนี้ได้เกิดขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๐ หากผู้ฟ้องคดีเอาใจใส่กำกับดูแลหรือตรวจสอบอย่างจริงจัง ก็จะทราบว่าระบบมีข้อบกพร่องหรือไม่ อย่างไร และหากมีข้อบกพร่องจริง ก็สามารถหาวิธีแก้ไขหรือเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีกุญยิ่งขึ้นโดยไม่ยากนัก และอาจเกิดความเสียหายน้อยกว่าที่เกิดขึ้น ดังนั้น เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้น ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดในผลแห่งการกระทำการตน การที่มหาวิทยาลัยมีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายทุกประการแล้ว

ขอให้ศาลอุทธรณ์ทรงสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้องผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีข้อถือเอาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ เนื่องจากคำพิพากษาดังกล่าวชอบด้วยเหตุผลตามเจตนาرمณของกฎหมายแล้ว นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดีขอแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

/ประเด็นที่หนึ่ง...

ประเด็นที่หนึ่ง ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้างาน จะต้องวางแผนนโยบาย กำหนดวิธีการปฏิบัติภายใน ติดตามและตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวมทั้งนางสาวชลิต อย่างใกล้ชิด แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อำใจใส่ดูแล วางแผนนโยบาย หรือกำหนดวิธีปฏิบัติในเรื่องการเงิน หรือติดตามตรวจสอบการทำงานของนางสาวชลิตเท่าที่ควร แต่ปล่อยให้นางสาวชลิต ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการเงิน โดยลำพังนั้น ผู้ฟ้องคดีขอแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปล่อยละเลยให้นางสาวชลิต ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการเงินโดยลำพังดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด เนื่องจากในการปฏิบัติเรื่องการเงิน ก่อนที่นางสาวชลิต จะดึงภารกิจออกจากกองคลัง จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้ฟ้องคดี รองคณบดี หรือ คณบดี ผู้บังคับบัญชาสูงสุดในคณะแพทยศาสตร์เสียก่อน กองคลังจึงจะทำการเบิก - จ่ายเงินให้ แต่กองคลังกลับไม่ปฏิบัติเช่นนั้น โดยเพียงแต่มีผู้อนุมัติจากการของคณบดีหรือคณบดีโดยไม่ผ่านการอนุมัติของผู้ฟ้องคดี กองคลังก็ทำการเบิก-จ่ายเงินให้แก่นางสาวชลิต ซึ่งการอนุมัติเบิกจ่ายเงินได้โดยง่ายของกองคลัง เช่นนี้ ก็เป็นช่องทางหนึ่งของผู้ไม่สุจริตพยายามจ้องหาช่องทางและโอกาสในการทุจริต และยิ่งกว่านี้ ในการทำการเบิกจ่ายเงินของกองคลังให้แก่นางสาวชลิต ตามภารกิจที่ตั้งเบิกจ่ายไป กองคลังย่อมรู้ดีว่า เช็คที่ทำการเบิกจ่ายเงินให้แก่นางสาวชลิต นั้น ควรออกเป็นเช็คนิดใด เพื่อป้องกันมิให้ก่อให้เกิดการทุจริตขึ้นได้ แต่จากข้อเท็จจริงในคดีกลับปรากฏว่า เช็คที่กองคลังออกให้แก่นางสาวชลิต รับไปตามภารกิจที่ตั้งเบิกและเป็นเช็คในจำนวนเงินสูงกลับเป็นเช็คไม่เข้าคร่อมบัญชีเฉพาะ ซึ่งเมื่อเป็นเช็คไม่เข้าคร่อมบัญชีเฉพาะแล้ว เพียงแต่ผู้บริหารระดับสูงสลักหลังเช็ค ก็สามารถนำเช็คใบขึ้นเป็นเงินสดได้ทันที ซึ่งแนวทางปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินของกองคลังมหาวิทยาลัยผู้ถูกฟ้องคดีเช่นนี้ จึงเป็นการยกที่จะตรวจสอบการทุจริตได้โดยง่าย นอกจากนี้การที่กองคลังไม่อาจกำหนดระยะเวลาการเบิกจ่ายเงินในแต่ละคราวได้ ยิ่งทำให้ผู้บริหารระดับสูงไม่รู้จะเป็นคณบดี หรือรองคณบดี แม้แต่ผู้ฟ้องคดีเองไม่อาจทราบได้ว่า เงินที่คณะแพทยศาสตร์ศึกษาที่นางสาวชลิต ดึงภารกิจเบิกไป กองคลังได้เบิก - จ่ายหรือยัง ผู้ฟ้องคดีจึงยกที่จะติดตามตรวจสอบได้ ดังนั้น การปฏิบัติงานของนางสาวชลิต จึงเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่น มิใช่ปฏิบัติเฉพาะแต่ในหน่วยงานแพทยศาสตร์ศึกษา ดังนั้น การทุจริตของนางสาวชลิต จึงเกิดจากการปฏิบัติงานหละหลวยของหน่วยงานอื่นด้วย แม้จะพังว่าผู้ฟ้องคดีจะมีความประมาทอยู่ด้วย ก็ไม่อาจพังว่า การทุจริตของนางสาวชลิต เป็นความประมาทของผู้ฟ้องคดีแต่ฝ่ายเดียว

/ประเด็นที่สอง...

ประเด็นที่สอง ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ระเบียบมหาวิทยาลัยหิดล ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อ ๒๑ กำหนดว่า การจ่ายเงินทุกราย ให้จ่ายเป็นเช็คในนามเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินหรือในนามของเจ้าของเงินรายได้ จากข้อเท็จจริงในการจ่ายเงินตามภารกิจ ๐๓๓๓ และภารกิจ ๖๕๗๓ ได้ระบุสั่งจ่ายเช็คตามจำนวนเงินในภารกิจทั้งสองในนามคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี จึงเป็นการจ่ายเงินให้แก่เจ้าของเงินรายได้ตามระเบียบถูกต้องแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้น ได้นำเอาคำชี้แจงผู้รับมอบอำนาจจากคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ในประเด็นว่าคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีถือเป็นเจ้าหนี้ตามข้อ ๒๑ ของ ระเบียบดังกล่าว จึงฟังไม่เข้า โดยอ้างว่าในประเด็นดังกล่าวต้องถือเป็นเพียงความเห็นของ ผู้รับมอบอำนาจ ซึ่งจากข้อเท็จจริงในวันได้ส่วนเป็นการให้ผู้รับมอบอำนาจแสดง ความคิดเห็นเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การรับฟังพยานดังกล่าวเป็นถ้อยคำของ ผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งให้ถ้อยคำต่อหน้าศาลในชั้นได้ส่วน ดังนั้น การรับฟัง พยานหลักฐานของศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นที่สาม ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า กรณีการเปิดบัญชีเงินฝาก ของงานแพทยศาสตร์ศึกษาขึ้นใหม่ ชื่อบัญชี “งานแพทยศาสตร์ศึกษา” โดยไม่ตรวจสอบว่า งานแพทยศาสตร์ศึกษามีบัญชีเงินฝากอยู่แล้วหรือไม่ มีผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิก-ถอน เงินจากบัญชี เพราะการมีบัญชีเงินฝากหลาย ๆ บัญชี อาจทำให้ยากแก่การตรวจสอบ และควบคุมว่ามีการเบิก - จ่ายเงินถูกต้องหรือไม่ และอาจเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน หรือนางสาวชลิต สามารถฝ่ากถอนเงินผ่านบัญชีได้ ๆ ก็ได นอกจากนั้นในการเปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว ผู้ฟ้องคดียังได้มอบหมายให้นางสาวชลิต ซึ่งมีหน้าที่จัดเอกสารขออนุมัติเบิกจ่ายเงินของงานแพทยศาสตร์ศึกษา มีอำนาจลงนามเบิก ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากร่วมกับบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้ฟ้องคดีได้อีกด้วย แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อาจใส่ หรือให้ความสำคัญในเรื่องนี้เลย นั้น ผู้ฟ้องคดีขอแก้อุทธรณ์ว่า หากผู้ฟ้องคดีทราบในขณะเข้ารับตำแหน่งว่างานแพทยศาสตร์ศึกษามีบัญชีเงินฝากอยู่ก่อนแล้ว ผู้ฟ้องคดีคงไม่เปิดบัญชีขึ้นใหม่อย่างแน่นอน แต่ด้วยเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบว่างาน 医药学 คณะแพทยศาสตร์ศึกษามีบัญชีเงินฝากอยู่ เพราะเจ้าหน้าที่ของงานแพทยศาสตร์ศึกษา ที่เกี่ยวข้องปกปิดไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงได้เปิดบัญชีเงินฝากขึ้นใหม่ ใช้ว่าผู้ฟ้องคดีจะเปิดบัญชีเงินฝาก

/โดยลำพัง...

โดยลำพังโดยไม่ตรวจสอบก่อนแต่อย่างใดไม่ และในการที่ผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายให้นางสาวชลิตและนายอาวุธ เป็นผู้ร่วมลงชื่อเบิกจ่ายเงินนั้น มิใช่ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้พิจารณาถึงความซื่อสัตย์ของบุคคลที่จะเป็นผู้ร่วมลงชื่อเพื่อเบิก - ถอนเงินจากบัญชี แต่การพิจารณาถึงความซื่อสัตย์สุจริตของบุคคลก็สามารถพิจารณาได้จากพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกที่ผ่านมาเท่านั้น ซึ่งนางสาวชลิต และนายอาวุธ รับราชการมาหลายปีก็ไม่เคยประพฤติเป็นที่เสื่อมเสียเลย อีกทั้งยังเคยได้รับความไว้วางใจจาก นางประภัสสร เอี่ยมโ渥กาสหัวหน้างานแพทย์ศาสตร์ศึกษาคนก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะเข้ามารับตำแหน่งให้มีอำนาจลงนามเบิกถอน-เงินจากบัญชีเงินฝากจากธนาคารได้ด้วย เช่นนี้จึงไม่อาจกล่าวได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อาจใจใส่ หรือให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใดแต่เหตุที่ทำให้นางสาวชลิต สามารถทำการทุจริตได้ เป็นเพราะการร่วมมือจากเจ้าหน้าที่บังคันกระทำการร่วมกันกับนางสาวชลิต เพราะมิใช่นั้นแล้ว นางสาวชลิตไม่อาจเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากจากธนาคารได้ เนื่องจากเงื่อนไขการถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารจะต้องมี ๒ ใน ๓ คน คือ ผู้ฟ้องคดี นางสาวชลิตและนายอาวุธ ลงลายมือชื่อร่วมกันในใบเบิกถอนเงิน จึงจะทำการเบิกถอนได้ แต่เมื่อมีเจ้าหน้าที่ร่วมกันปกปิดเพื่อกระทำความผิดเช่นนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจตรวจสอบพบเห็นได้โดยง่าย เพราะผู้ฟ้องคดีเองยังมีงานราชการอื่น ๆ อยู่อีก ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็ด้วยเหตุที่กองคลังไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการในการจ่ายเงิน โดยออกเช็คโดยไม่ขึ้นเครื่องแต่เป็นการออกเช็คที่สามารถทำให้นางสาวชลิต สามารถเบิกเงินตามเช็คได้ด้วยตนเองและเบิกได้โดยง่าย ดังนั้น การที่ศาลปักครองข้อต้นวินิจฉัยว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทุจริตของนางสาวชลิต อันเนื่องมาจากระบบและวิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในคณะกรรมการแพทย์ศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง จงใจ หรือประมาทเลินเล่อไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบมหาวิทยาลัยทั้ง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓ และการกระทำการดังกล่าวได้ดำเนินการนานอย่างต่อเนื่อง แม้จะฟังว่า ผู้ฟ้องคดีประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ แต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากระบบและวิธีปฏิบัติที่มีข้อบกพร่อง การกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ทำให้ความเสียหายเกิดขึ้นได้เท่านั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

จึงไม่ชอบด้วย...

จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำวินิจฉัยและคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบด้วยเหตุผล และกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคุกคามเจ้าของสำเนา และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแกลงกรณีของคุกคามผู้แทนคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำเนาคดี กฎหมายระบุข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเคยรับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ระดับ ๗ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี เรื่อง ปลดข้าราชการออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๙/๒๕๔๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้กระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ไม่กำกับดูแลการปฏิบัติงานผู้ได้บังคับบัญชาจนเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตเบียดบังเออเงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ ทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) พิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ สาเหตุที่ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงเนื่องมาจากการนำเงินมาซื้อของส่วนตัว ผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีเบียดบังเงินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนเองไม่น่าจะต้องรับผิดถูกลงโทษปลดออก เพราะโทษดังกล่าวเป็นโทษร้ายแรงสำหรับลงโทษผู้กระทำการผิดโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ควรใช้ลงโทษกับผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเป็นผู้บังคับบัญชา และเหตุที่นำเงินมาซื้อของส่วนตัว ก็มาจากเหตุหลายประการ ได้แก่ ระบบงาน การขาดภูมิคุ้มกันให้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง เช่น เมื่อผู้ฟ้องคดีมารับงานหัวหน้าแพทยศาสตรศึกษา ก็ไม่มีการทำบัญชีมอบหมายงานให้เป็นไปตามระเบียบ กองคลังมีหน้าที่จ่ายเงินก็ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับกลับจ่ายเงินสดหรือเช็คที่ผู้รับสามารถนำเข้าบัญชีอื่นได้ ไม่สั่งจ่ายเช็คขีดคร่อง ทำให้เกิดการทุจริตได้ง่าย เมื่อผู้ฟ้องคดีพบว่างานส่วนตัว มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริต ก็ได้รายงานให้คณบดีคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีได้ทราบ ทำให้ความเสียหาย

/ไม่มากไปกว่าที่...

ไม่มากไปกว่าที่เกิดขึ้น การลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องศาลปกครอง ขอให้พิพากษาหรือมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๙๔/๒๕๕๒ เรื่อง ปลดข้าราชการออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งหน้าที่และอัตราเงินเดือนเดิม

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๙๔/๒๕๕๒ เรื่อง ปลดข้าราชการออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า การกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำการที่ผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ ซึ่งต้องพิจารณาตามลำดับดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง การกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือไม่ และประเด็นที่สอง หากการกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นการประมาทเลินเล่อ การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือไม่ ซึ่งประเด็นที่หนึ่งนั้น ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้างานแพทยศาสตร์ศึกษามิได้กำกับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาวชลิต เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของราชการ อย่างที่ควรจะดำเนินการ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าหน่วยงานจักต้องมีความสมควรแก้วิสัยและพฤติกรรม เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ และเมื่อพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว จะเห็นได้ว่า ในประเด็นนี้ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้น แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่ว่า ความเสียหาย ที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากระบบและวิธีปฏิบัติที่มีข้อบกพร่อง การกระทำการของผู้ฟ้องคดี เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ทำให้ความเสียหายเกิดขึ้นได้เท่านั้น และไม่อาจถือว่าความเสียหาย ที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากการกระทำการของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ในชั้นอุทธรณ์จึงมีประเด็น ที่ต้องพิจารณาเพียงประเด็นที่สองที่ว่า การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดี เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือไม่

เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในหนังสือที่ ๗ สังกัดคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน

/แพทยศาสตร์...

แพทยศาสตรศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ในสังกัดงานแพทยศาสตรศึกษาทุกคนให้เป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์ ของทางราชการและระมัดระวังไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการไม่ว่าด้วยประการใด ๆ เมื่อหน่วยธุรการเป็นหน่วยงานหนึ่งในงานแพทยศาสตรศึกษาซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการ เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งเงินให้แก่บุคคล และหน่วยงานที่เป็นเจ้าหนึ่งของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี จึงเป็นหน้าที่ โดยตรงของผู้พ้องคดีที่จะต้องรับผิดชอบตรวจสอบควบคุมไม่ให้เกิดข้อบกพร่อง ความผิดพลาด หรือการทุจริตขึ้น ดังนั้น เมื่อผู้พ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ดังกล่าวแล้ว ผู้พ้องคดีจึงมีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาข้อมูลหน่วยงาน ระบบงาน ตลอดจน บุคลากรภายในหน่วยงานอย่างละเอียด ในกรณีของผู้พ้องคดีนั้น หากผู้พ้องคดีได้ศึกษา ข้อมูลของหน่วยงานโดยละเอียดแล้ว ก็ควรที่จะทราบว่า ในหน่วยงานมีการเปิดบัญชีเงินฝาก ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามาธิบดี ชื่อ “สวัสดิการหน่วย ศึกษาศาสตร์” เลขที่บัญชี ๐๒๖-๒-๓๐๑๖๘-๒ ซึ่งมีรองศาสตราจารย์วราภรณ์ นางสาวชลิต และนายอาวุธ จำนวนสองในสามคนมีอำนาจสั่งจ่ายเงิน เป็นต้น นอกจากนี้ หากผู้พ้องคดี ศึกษาระบบงานแล้วพบว่า ระบบงาน ขั้นตอนการปฏิบัติงานในหน่วยงานแพทยศาสตร์ ศึกษาไม่เป็นระบบหรือไม่อ่อนวยต่อการปฏิบัติงาน ผู้พ้องคดีในฐานะหัวหน้างาน ก็สามารถจัดระบบงานให้เหมาะสมได้ โดยอาจกำหนดแนวทางปฎิบัติต่าง ๆ ไว้ เพื่อให้ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ โดยมีผู้พ้องคดี คอยให้คำแนะนำ ควบคุม และตรวจสอบการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด ส่วนใน กรณีที่ผู้พ้องคดีไม่อาจดำเนินการต่าง ๆ ภายใต้หน่วยงานดังกล่าวได้ด้วยตนเอง ผู้พ้องคดี ก็อาจมอบหมายให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา เป็นผู้ดำเนินการแทน แต่อย่างไรก็ตามผู้พ้องคดีก็ต้องควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงาน ที่มอบหมายไปนั้นอย่างสม่ำเสมอและรอบคอบ ดังนั้น การที่ผู้พ้องคดีมอบหมาย ให้นางสาวชลิต พนักงานธุรการ ระดับ ๔ ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของ งานแพทยศาสตรศึกษา และมีการเบิกจ่ายเงินจำนวนมากต่อเนื่องกันหลายรายการ ตลอดจนการที่ผู้พ้องคดีเปิดบัญชีเงินฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามาธิบดี ชื่อ “งานแพทยศาสตรศึกษา” เลขที่บัญชี ๐๒๖-๒-๗๖๙๕๖-๓ ซึ่งมีผู้พ้องคดี นางสาวชลิตและนายอาวุธ จำนวนสองในสามคนมีอำนาจสั่งจ่ายเงิน นั้น แสดงให้เห็นว่า

/ผู้พ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้ให้ความไว้วางใจผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีเป็นอย่างมาก เนื่องจาก นางสาวชลิตและนายอาวุช สามารถสั่งจ่ายเงินจากบัญชีดังกล่าวได้โดยไม่ต้องผ่านผู้ฟ้องคดี ซึ่งความไว้วางใจดังกล่าวอาจเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตได้โดยง่าย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดี จึงต้องควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของนางสาวชลิต อย่างสม่ำเสมอว่า ได้ทำการเบิกเงิน รับเงินและส่งเงินให้กับหน่วยงานที่เป็นเจ้าหนี้ของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ มิเช่นนั้นผู้ฟ้องคดีอาจจะป้องกันมิให้เกิดการทุจริตได้โดยการ กำหนดเงื่อนไขในการเบิกจ่ายเงินในบัญชีแต่ละครั้งไว้ว่า จะต้องมีลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีทุกครั้ง แต่หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนมีงานที่ต้องรับผิดชอบจำนวนมาก ก็ควรกำหนดให้ผู้บังคับบัญชา ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงลายมือชื่อในการเบิกจ่ายเงินในบัญชีแทนผู้ฟ้องคดี เพื่อเป็น การตรวจสอบการปฏิบัติงานของนางสาวชลิต และเป็นการป้องกันมิให้นางสาวชลิตและ นายอาวุช ร่วมกันทุจริตได้ แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาวชลิต ได้นำเช็คที่ได้รับจาก กองคลัง มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งสั่งจ่ายในนามคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี เสนอให้คณบดีคณะแพทยศาสตร์ ลงชื่อ สลักหลัง และนำไปเข้าบัญชีเงินฝาก ชื่อ “สวัสดิการหน่วยศึกษาศาสตร์” ซึ่งรองศาสตราจารย์วราภรณ์ เป็นผู้เปิดบัญชีไว้ หรือชื่อ “งานแพทยศาสตร์ศึกษาศาสตร์” ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เปิดบัญชีดังกล่าว และไม่ส่งเงิน ให้แก่เจ้าหนี้ของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีหลายกรณีด้วยกัน คือ กรณีค่าใช้จ่ายจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๐ จำนวน ๒,๓๙๖,๙๑๑ บาท กรณีเงินสนับสนุนการศึกษานักศึกษาแพทย์ปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๓ และพยาบาลปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๘ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และกรณีเงินยืม ทำหนังสือคูมีหัดตราฯ นักศึกษาแพทย์ปีที่ ๓ ประมาณ ๗๙,๓๐๖ บาท แต่กรณีที่เห็นได้ชัดคือ กรณีค่าใช้จ่ายการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๐ ที่ต้องเบิก – จ่าย เพื่อนำส่งให้กับโรงพยาบาลราชนครราชสีมา ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นางสาวชลิต ได้จัดทำเอกสารขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าการเรียนการสอนของนักศึกษาแพทย์ ปีที่ ๖ ฝึกปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลราชนครราชสีมา ของภาคเรียนที่ ๑ (ประจำเดือน มีนาคม – กันยายน ๒๕๔๐) จำนวน ๗๙๔,๑๒๕ บาท และบันทึกลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ เพื่อบอกจ่ายเงินของภาคเรียนที่ ๒ (๑ ตุลาคม – ๘ มีนาคม ๒๕๔๑) จำนวน ๑,๔๐๖,๕๒๕ บาท และผู้ฟ้องคดีลงนามในฐานะหัวหน้างาน เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว งานคลังของคณะฯ ได้ทำการ ตั้งถีกษาเบิกเงินวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๐ และวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐ นางสาวชลิต

/ได้รับเงินจาก...

ได้รับเงินจากมหาวิทยาลัย ปราบากฎตามหลักฐานภัยกาว่า ได้จ่ายเป็นเช็คเลขที่ ๑๘๔๑๐๕๗ และเลขที่ ๑๘๔๒๙๑๕ ในนามคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี แต่นางสาวชลิต นำเงินส่งเพียง ๑,๖๕๔,๖๗๕ บาท ขาดไปจำนวน ๕๑๙,๙๗๕ บาท โดยกรณีผู้พ้องคดี ซึ่งแจ้งไว้ในคำฟ้องว่า ผู้พ้องคดีเป็นผู้ตรวจสอบการทุจริตของนางสาวชลิต เนื่องจากประมาณวันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ผู้พ้องคดีได้สอบถามนางสาวชลิต ถึงเรื่องการเบิกจ่ายเงินให้กับโรงพยาบาลชุมชนในเขตจังหวัดนครราชสีมา โรงพยาบาลบุรีรัมย์ และโรงพยาบาลราชนครราชสีมา นางสาวชลิต จึงได้แจ้งว่ายังไม่ได้ส่งเงินให้แก่โรงพยาบาลราชนครราชสีมา เนื่องจากยอดเงินที่ได้รับอนุมัติให้เบิกเทอมต้น ๑,๖๕๔,๖๗๕ บาท ได้ตั้งเบิกไปเพียง ๗๖๘,๑๒๕ บาท ยังเหลือเงินที่จะต้องเบิกให้โรงพยาบาลนี้อีก ๘๘๖,๔๕๐ บาท เมื่อบรรจุแล้วค่อยส่งไปในคราวเดียวกัน ซึ่งผู้พ้องคดี ก็ได้หัวงดึงว่ายอดเงินจะผิดไปได้อย่างไร เพราะได้ดูในรายการค่าใช้จ่ายก็ตรงกับบันทึกขออนุมัติ และให้ไปนำหลักฐานมาดู นางสาวชลิต ยอมรับผิดว่าในชั้นควบรวมหลักฐาน ส่งให้งานคลังเพื่อวางแผนภัยก้า ดูตัวเลขคลาดเคลื่อนไป ผู้พ้องคดีได้ตรวจสอบแล้ว ก็ยอมรับว่า มีการผิดพลาดจริง จึงกำชับให้รอบคอบ ระมัดระวังและดูรายละเอียดให้ถี่ถ้วน อย่าให้ผิดพลาดเป็นครั้งที่สองและบอกให้ส่งเงินเทอมปลายไปได้เลย โดยไม่ต้องส่งพร้อมกัน และให้ตั้งเรื่องเพื่อขออนุมัติเบิก – จ่าย เพิ่มเติมจากคอมบีแล้วค่อยส่งไปให้ภายหลัง หากเป็นไปได้ ควรแจ้งเรื่องให้ทางโรงพยาบาลราชนครราชสีมาทราบด้วย นางสาวชลิต รับปาก จนกระทั่งเวลาสิ่งเดือนเศษ ผู้พ้องคดีจึงได้สอบถามนางสาวชลิต ว่าได้ส่งเงินและตั้งเรื่องขออนุมัติหรือยัง นางสาวชลิต ตอบว่ายัง ผู้พ้องคดีจึงเร่งรัดให้รับทำ และโดยเหตุบังเอิญผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชนครราชสีมาได้มารักษาระ ผู้พ้องคดี จึงได้สอบถามและทราบว่า นางสาวชลิต ยังไม่ได้ส่งเงินดังกล่าวให้ ผู้พ้องคดีจึงให้นางสาวชลิต นำเงินดังกล่าวมามอบให้ผู้อำนวยการรับไปด้วยตนเอง นางสาวชลิต จึงได้ไปชี้อัตราแลกเงิน จำนวน ๑,๖๕๔,๖๗๕ บาท และมอบให้ผู้อำนวยการรับไป เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ จากเหตุการณ์ดังกล่าวผู้พ้องคดีจึงเริ่มสงสัยว่าเหตุใดจึงล่าช้า และเข้าไปตรวจสอบ ซึ่งผลการตรวจสอบปรากฏว่า การดำเนินการต่าง ๆ ของนางสาวชลิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ค่าใช้จ่ายการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ทั้งภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ไม่เป็นความจริง ตลอดจนเหตุที่นางสาวชลิตซึ่งต่อผู้พ้องคดีเรื่องการไม่ส่งเงินให้แก่โรงพยาบาลราชนครราชสีมา ก็ไม่เป็นความจริง

/ เช่นกัน...

เช่นกัน ผู้ฟ้องคดีจึงได้รายงานเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการดีผ่านรองคณบดีฝ่ายการศึกษา ตามบันทึกลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ จากคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดีข้างต้น จะเห็นได้ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายให้นางสาวชลิต ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของงานแพทยศาสตร์ศึกษา นั้น ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชา มิได้ควบคุม ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของนางสาวชลิต ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาเลย เพราะหากผู้ฟ้องคดีได้ใช้ ความระมัดระวัง และตรวจสอบการปฏิบัติงานของนางสาวชลิต อย่างสม่ำเสมอ ก็ต้องทราบแล้วว่า ข้ออ้างของนางสาวชลิต ที่ว่ายอดเงินที่ได้รับอนุมัติให้เบิกเทอมต้น ๑,๖๕๔,๖๗๕ บาท แต่ได้ตั้งเบิกไปเพียง ๗๖๘,๑๒๕ บาท นั้น ไม่เป็นความจริง เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่า รายการค่าใช้จ่ายตรงกับบันทึกของอนุมัติ ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีกลับไปดูเอกสารดังกล่าว ก็จะทราบดังต่อไปนี้ว่า คำชี้แจงของนางสาวชลิต ไม่เป็นความจริง แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเพิกเฉย เชือดามคำกล่าวของนางสาวชลิต และปล่อยให้นางสาวชลิต ดำเนินการเรื่องดังกล่าวต่อไป โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ทั่งติง จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีได้พบผู้อำนวยการโรงพยาบาลราษฎร์ดิษฐ์มา โดยบังเอิญ และทราบว่ายังไม่มีการส่งเงินให้กับผู้อำนวยการโรงพยาบาลดังกล่าว จึงเกิดความสงสัย ในพฤติกรรมของนางสาวชลิต และวิจัยไปตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน ค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ของนางสาวชลิต และจากการตรวจสอบดังกล่าว ก็ทำให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่านางสาวชลิต ดำเนินการเบิกจ่ายเงินโดยมิชอบ แสดงให้เห็นว่า นางสาวชลิต มิได้กระทำการทุจริต โดยใช้วิธีการที่แยบยล และสามารถตรวจสอบจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ได้ เพราะ ผู้ฟ้องคดีสามารถตรวจสอบได้ในเวลาที่รวดเร็วและสามารถชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ตามที่ผู้ฟ้องคดีทำบันทึกลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ เสนอต่อคณะกรรมการ แสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีปล่อยปละละเลย ไม่ตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติงาน ของนางสาวชลิต อย่างสม่ำเสมอ และถือว่าเป็นเพียงพอก เป็นการกระทำโดยปราศจาก ความระมัดระวังซึ่งบุคคลที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในระดับหัวหน้างานจัดตั้งมีความวิสัย และพฤติกรรม และผู้ฟ้องคดีอาจใช้ความรอบคอบ ระมัดระวังติดตามตรวจสอบได้ แต่ผู้ฟ้องคดีก็มิได้ใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นอย่างเพียงพอ จนเป็นเหตุให้ ผู้ได้บังคับบัญชาทุจริตเบียดบังเอาเงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว การกระทำ ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ซึ่งนอกจากกรณีดังกล่าวข้างต้น แล้ว ยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกด้วยว่า ความประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดี

/ยังก่อให้เกิด...

ยังก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการในกรณีอื่น ๆ อีก ไม่ว่าจะเป็นกรณีเงินสนับสนุนการศึกษาแพทย์ปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๓ และพยาบาลปีที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๘ และกรณีเงินยืมทำหนังสือคู่มือหัดตกการฯ นักศึกษาแพทย์ปีที่ ๓ ก็มีผลมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีมอบงานให้นางสาวชลิต ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติงานโดยลำพัง โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ควบคุมและตรวจสอบเช่นกัน แม้จะปรากฏว่า ระเบียบและระบบงานที่เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของมหาวิทยาลัยมหิดล และคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีและวิชีปภูบัตริราชการ ของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีที่เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินราชการ จะไม่มีระบบการควบคุมตรวจสอบที่รัดกุมเพียงพอ และมิได้มีการปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการนำส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ และระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๓ อย่างเคร่งครัดก็ตาม แต่หากผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวัง มีการวางแผนการควบคุมตรวจสอบภายในหน่วยงานที่รัดกุมเพียงพอแล้ว แม้จะมีความเสียหายเกิดขึ้นจากระบบดังกล่าวอยู่จริง แต่ก็ไม่ถึงขนาดที่ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงเช่นในกรณี พฤติกรรมที่ผู้ฟ้องคดีประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นผลให้ทางราชการต้องสูญเสียเงินเป็นจำนวนมาก รวมทั้งทำให้คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล เสียชื่อเสียง เนื่องจากบุคคลภายนอกยื่มเข้าใจว่าคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีผิดนัดชำระบน้ำต่าง ๆ ดังนั้น การกระทำการของผู้ฟ้องคดีจึงทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ซึ่งมาตรฐาน ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับมาตรฐาน ๑๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น กำหนดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญ ผู้ได้กระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษ ก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ทางราชการอย่างร้ายแรง จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๙๙/๒๕๕๒ เรื่อง ปลดข้าราชการ ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

/และมีเงื่อนไข...

และมีเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด รวมทั้งดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิต่าง ๆ ที่จะพึงได้รับตามกฎหมายโดยเร็วนั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้อง

นายชาญชัย แสรวงศักดิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พ.ศ. ๒๕๕๘

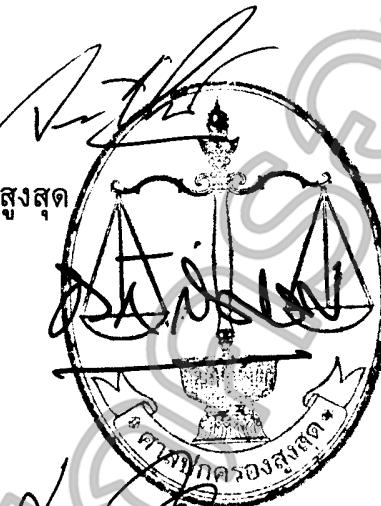
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายจรัญ หัตถกรรม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายธงชัย ลำดับวงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเกษม คงสัตย์ธรรม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แปลงคดี : นายสุชาติ มงคลเลิศลพ

/เม้นทึกประชานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น¹
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ.๖๓๖/๒๕๔๘ หมายเลขแดงที่ อ.๓๑๖/๒๕๕๑ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในด้านร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจากนายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อ ในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายอักษราทร จุฬารัตน)
ประธานศาลปกครองสูงสุด